

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **Y. K.**, st. příslušnost Turecká republika, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.5.2017 č.j. OAM-945/ZA-ZA11-ZA17-2016, o udělení mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.5.2017 č.j. OAM-945/ZA-ZA11-ZA17-2016 žalované Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen ČR) rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho obava ze zadržení v zemi původu. Žalovaný vycházel zejména z výpovědi žalobce a z informací, které shromáždil v průběhu řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecké republice. Podle

žalovaného žalobce ve své zemi nevykonával činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl následně penalizován natolik, že by šlo o důvod podřaditelný pod ust. § 12 písm. a) zákona o azylu. Správní orgán nedospěl k závěru, že by žalobce v zemi původu byl pronásledován z důvodu taxativně vymezených v ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu své rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávání určitých politických názorů, nebo že by mu takové pronásledování hrozilo v případě jeho návratu do této země. Za takové důvody nepovažoval žalovaný ani žalobcovo členství ve straně HDP ani jeho příslušnost ke kurdské etnické menšině. Stejně tak nebyly v případě žalobce zjištěny skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že se jedná o případ hodný zvláštního zřetele, který by odůvodňoval udělení azylu z humanitárních důvodů podle ust. § 14 zákona o azylu. Následně správní orgán posoudil, zda žalobcův případ nenaplnuje důvody k udělení tzv. doplňkové ochrany podle ust. § 14a a § 14b zákona o azylu. Z tvrzení žalobce a z dalších informačních zdrojů žalovaný správní orgán zjistil, že žalobce nesplňuje ani podmínky těchto zákonných ustanovení tak, aby mu mohla být poskytnuta doplňková ochrana. Vyhodnocením výpovědí žalobce a informací shromážděných v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace v Turecké republice žalovaný uzavřel, že žalobci v případě jeho návratu do vlasti nehrozí žádné vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalovaný také neshledal důvody, pro které by žalobci hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž namítal porušení ust. § 3 správního řádu, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (ust. § 2 odst. 4 správního řádu) a porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť žalovaný ve svém odůvodnění neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona o azylu. Žalovanému také vytýkal porušení ust. § 12 písm. b) zákona o azylu a porušení ust. § 14a odst. 1 téhož zákona. Žalobce namítal, že již v rámci správního řízení uvedl, že je kurdské národnosti a vyznavačem alevické větve islámu. Od roku 2013 je členem politické strany HDP, kde plnil funkci zpravodaje, podílel se na propagaci této strany před volbami, kdy roznášel letáky a jiné tiskoviny nebo publikoval příspěvky na sociální síti facebook. V březnu 2016 byl zatčen vedoucí člen této strany pro oblast Kahramanmaras – Y. E. Žalobce na facebooku následně vyjádřil nesouhlas s tímto zatčením, poté byl profil žalobce na sociální síti zablokován a následně byl žalobce informován svým právníkem o tom, že může být zatčen i on. Kromě toho poukazoval na problematiku postavení Kurdů a alevitů v Turecku. Žalobce namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaným v důsledku toho, že si neshromáždil aktuální informace o zemi jeho původu. Informace, které žalovaný použil, považuje za neaktuální a nedostatečně relevantní ve vztahu k tvrzeným důvodům jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Nelze ignorovat, že celková politická situace v Turecku prodělala za poslední období několik změn, kdy 15.7.2016 došlo k neúspěšnému pokusu o státní převrat, který měl za následek vyhlášení výjimečného stavu a vedl k hromadnému zatýkání osob označených za sympatizanty Gülenova hnutí, které bylo označeno za původce pokusu o převrat. Dle zprávy

Parlamentního shromáždění Rady Evropy o fungování demokratických institucí v Turecku z dubna 2017, se situace osm měsíců po pokusu o převrat zhoršila a přijatá opatření jdou daleko za hranice toho, co je nezbytné a potřebné. Tato opatření se nejvíce dotkla právě strany HDP, jejímž členem je žalobce a která tímto způsobem přišla o 55 z 59 poslanců. Tatáž zpráva hovoří o tom, že členové strany HDP jsou kolektivně označováni za členy PKK, což je teroristická organizace uznána jak EU, USA i NATO. Dále žalobce odkázal na zprávu US Department of State z března 2017, v níž se uvádí, že antiteroristické zákony jsou ve velké míře využívány proti Kurdům, osobám podezřelým ze sympatizování se členskou stranou PKK nebo domnělým členům Gülenova hnutí. Ve vztahu k žalobcovu strachu z pronásledování v důsledku jeho členství ve straně HDP si žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav tím, že si neopatřil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce. Jeho rozhodnutí proto je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce se proto domáhal, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě žalobce ze dne 19.6.2017 popíral oprávněnost námitek uváděných žalobcem a nesouhlasil s nimi, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá citovaná ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Žalovaný dále odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, použité informace o zemi původu, výpovědi žalobce a na samotné vydané rozhodnutí správního orgánu. Žalovaný má za to, že se v odůvodnění svého rozhodnutí řádně vypořádal s neudělením mezinárodní ochrany podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2017 č.j. OAM-945/ZA-ZA11-ZA17-2016, připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud ze skutkového a právního stavu, který byl dán v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí a toto rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 3.11.2016 uvedl, že je kurdské národnosti, vyznává alevickou větev islámu a od roku 2013 dosud je členem HDP. V HDP v oblasti, ve které žil, působil něco jako novinář a zpravodaj, sepisoval různé články. V březnu se stal incident, kdy vedoucího strany zatkli z důvodu jeho pozice ve straně, a advokát žalobce upozornil, že s ohledem na to, že o tom publikoval článek, bude zatčen také. Neměl důvodu Turecko opouštět z ekonomických důvodů, neboť rodina na tom je finančně dobře. Musel se šest týdnů schovávat v Istanbulu na hotelu, neboť jen to, že je Kurd a alevita je v Turecku velký problém a samo o sobě trestný čin. Žalobce dále uvedl, že nepočítal s tím, že bude žádat o azyl, chtěl zde zůstat asi pět až šest měsíců a vyčkat, jak se to v Turecku dále vyvine. Dne 3.11.2016 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že žalobce v zemi původu žil společně s rodiči. Postavení jeho rodiny je velice dobré, otec byl 20 let předsedou zemědělského družstva, má poměrně dobrý důchod, mají dobytek, traktor a pole. Ve straně HDP

roznášel tiskoviny a letáky, publikoval toliko na facebook. Na otázku, co ví o této straně, uvedl, že je to lidově demokratická strana a neví, co by o ní dále měl říkat, podporuje jejich práva, je oficiální a státem povolená. Sympatizují s ní skoro všichni Kurdové. Žalobce se účastnil jen několik mítinků, působil jenom ve svém rodném kraji, na politiku neměl moc času, neboť doma byla hromada práce. Předseda oblasti této strany je jeho známý, jmenuje E. Y. a zatkli jej dne 5.3.2016. Po tomto zatčení žalobce advokát upozornil, že je řada i na něm. Na jeho doporučení odcestoval do Istanbulu, kde se skrýval a rozhodl se vycestovat do zahraničí. Dostal varování toliko od svého právníka, nic oficiálního od tureckých úřadů v tomto směru neobdržel. V základní vojenské službě sloužil žalobce u speciálních jednotek, obdržel dvě vyznamenání za chrabrost a nabízeli mu zůstat v armádě, o čemž uvažoval. Vrátil se však domů, neboť tam byla nutná mužská ruka. V České republice žije jeho bratranec a ten mu zařídil vše potřebné okolo jeho vycestování a doporučil mu i lidi, kteří mu za úplatu vše zajistili. Jeho prvním úmyslem nebylo žádat o azyl, chtěl tady žít na dlouhodobé vízum. Byl však podveden převaděčem a do svého pasu dostal jen čtyř denní vízum typu schengen – tranzit a nezbývalo mu tak nic jiného, než požádat o azyl. V případě návratu se bojí zatčení a bezdůvodného uvěznění. Na dotaz, zda má nějaký důkaz o tom, že byl členem strany HDP, odpověděl, že členem byl, ale nemůže to dokázat. Když vyjádřil svůj protest proti zatčení výše uvedeného starosty, byl jeho facebook zablokován. Neměl žádné problémy při opouštění Turecka. Ve vlasti byl zadržen policií jen jednou při hádce v kavárně, byla to taková menší rvačka, kdy musel poté svědčit na policii. Součástí správního spisu žalovaného jsou zprávy o mezi původu žalobce a to informace MZV ČR č.j. 103514/2016-LPTP ze dne 8.6.2016 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a o návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, výroční zpráva Amnesty International ze dne 24.2.2016, informace Human Rights Watch ze dne 27.1.2016, informace Freedom House – Turecko – svoboda ve světě 2016 ze dne 27.1.2016, informace Ministerstva vnitra Velké Británie z února 2016 nazvaná Turecko: Kurdský etnický původ, informace OAMP Ministerstva vnitra ČR – Strana demokracie a míru (BDP) a Lidově demokratická strana (HDP), informace Ministerstva vnitra Velké Británie z února 2016 – Turecko: Základní informace včetně aktérů ochrany a vnitřního přesídlení, informace Evropského azylového podpůrného úřadu (EASO) z listopadu 2016 – Turecko a informace MZV ČR č.j. 118005/2016-LPTP ze dne 7.11.2016.

Žalobce ve své žalobě především namítal porušení ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť dle něj žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. V tomto směru uvedl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu byla obava z nezákonného zatčení kvůli jeho působení v politické straně HDP. Žalovaný nezpochybňoval toto působení v uvedené politické straně, avšak nesouhlasil s jeho tvrzením, že by pro tuto činnost mohl být v Turecku pronásledován nebo vystaven nebezpečí vážné újmy. Tento závěr žalovaný opřel shora uvedené informace o zemi původu žalobce, které však žalobce považuje za neaktuální a nedostatečně relevantní ve vztahu k tvrzeným důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Poukázal také na celkovou politickou situaci v Turecku v důsledku dalšího vývoje po neúspěšném pokusu o státní převrat dne 15.7.2016 a na fakta uvedena ve zprávě Parlamentního shromáždění Rady

Evropy o fungování demokratických institucí v Turecku z dubna 2017 a zprávy US Department of State z března 2017. Tyto zprávy žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela ignoroval a toliko konstatoval, že si je vědom vnitropolitických změn prodělaných Tureckem za poslední období, avšak v případě žalobce nelze shledat žádné indicie, z nichž by bylo možné dovodit, že turecké státní orgány by na jeho osobě mohly mít zájem z důvodu jeho politických aktivit. Podle žalobce tedy žalovaný pochybil, když mu neudělil mezinárodní ochranu podle ust. § 12 zákona o azylu, neboť žalobce má za to, že zákonné podmínky pro udělení azylu dle tohoto ustanovení splňuje.

Zhodnocením shora uvedených listinných důkazů obsažených ve správním spise žalovaného krajský soud dospěl k závěru, že uvedené žalobní námitky není možno hodnotit jako důvodné. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo má-li odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě že je osobu bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Žalobce ve své výpovědi tvrdil, že byl členem strany HDP, pro kterou vykonával práce něco jako zpravodaj či novinář. Snažil se podporovat stranu před volbami a uvedl, že se účastnil mítinků pořádaných touto stranou. Sdělil, že na politiku více času neměl z důvodu práce u něj doma. V pohovoru uvedl, že nemůže dokázat své členství v této straně, nicméně kromě toho, že vysvětlil, co znamená zkratka HDP, tedy název této strany, více o této politické straně informace neposkytl. Z obsahu žalobcovy výpovědi také vyplynulo, že v souvislosti s jeho prací pro stranu HDP on sám v zemi původu nebyl státními orgány hledán, či že by mu v této činnosti pro uvedenou politickou stranu bylo nějakým způsobem bráněno. Nelze v této souvislosti také pominout skutečnost uváděnou v odůvodnění rozhodnutí žalovaného, a sice že strana HDP v Turecku je stranou legální s širokou členskou základnou a v roce 2015 se po volbách stala čtvrtou nejsilnější stranou v zemi. Ve správním řízení tedy nebylo prokázáno to, že by žalobce byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, či že by měl odůvodněný strach z pronásledování za zastávání politických názorů v zemi svého původu. Není proto důvodná žalobní námitka, že žalovaný svým rozhodnutím porušil ust. § 12 zákona o azylu. Za závažné důvody pronásledování ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu či případné vážné újmy podle ust. § 14a odst. 2 téhož zákona není možno považovat případné obtíže spočívající v postavení kurdské menšiny v Turecké republice (viz např. závěry rozsudku NSS ze dne 11.9.2012 č.j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení ze dne 15.4.2015 č.j. 3 Azs 7/2015-31 a další). Navíc samotná strana HDP, jejímž členem dle svého tvrzení je i žalobce, získala v parlamentních volbách v červnu 2015 13,1% platných hlasů a s 80 získanými mandáty se stala čtvrtou nejsilnější politickou stranou. Poukázal-li žalobce na zprávu US Department of State z března 2017, pak krajský soud zdůrazňuje, že tato zpráva nedokládá skutečnost, že by Kurdové byli pro svou identitu v Turecku pronásledováni či dokonce trestně stíháni. Žádný obrat v tomto smyslu nepřinesl ani vývoj po pokusu o převrat v červenci roku 2016, neboť strůjcem pokusu o puč je dle oficiálního prohlášení turecké vlády považován F. G., nikoliv Kurdové (srovnej rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích č.j. 50 A 12/2016-28 ze dne 4.1.2017).

Nedůvodnou je také žalobní námitka, že žalobci měla být udělena doplňková mezinárodní ochrana ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se za vážnou újmu považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Ze samotné výpovědi žalobce krajský soud nezjistil žádné důvody, které by nasvědčovaly nebezpečí vážné újmy v případě návratu do jeho země původu. Z jeho sdělení poskytnutých v rámci správního řízení a se zřetelem k obsahu výše citovaných zpráv o zemi jeho původu nevyplynula jediná skutečnost, pro kterou by mu hrozilo uložení či vykonání trestu smrti, či že by v případě jeho návratu bylo reálné nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání ve smyslu výše citovaného § 14a odst. 2 zákona o azylu. Naopak, žalobce ve své výpovědi sdělil, že žádné vážné problémy se státními orgány Turecka neměl, z této země bez potíží vycestoval a v průběhu výkonu vojenské služby byl vyznamenán za chrabrost a byla mu nabídnuta práce v armádě. Není tedy jeho tvrzená obava, že by měl být bezdůvodně po návratu zatčen a uvězněn a pokud by k tomu mělo nezákonně dojít, může se dovolat pomoci u příslušných státních orgánů Turecké republiky, jak o tom svědčí výše citované informace Ministerstva zahraničních věcí ČR ze dne 7.11.2016 či Ministerstva vnitra Velké Británie z února 2016. K samotným použitým zprávám o zemi původu žalobce krajský soud uvádí, že tyto zprávy (na rozdíl od žalobního tvrzení) považuje za dostatečně aktuální se zřetelem k tomu, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 2.5.2017 a předmětné zprávy pocházejí z období poloviny roku 2015 až do poloviny roku 2016. Není proto důvodná ani žalobní námitka, že žalovaný porušil ust. § 3 správního řádu tím, že nezjistil stav věci v potřebném rozsahu. Naopak krajský soud uzavírá, že žalovaný si pro své rozhodnutí opatřil dostatek potřebných informací k samotné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podrobně provedeným pohovorem k důvodům této žádosti, jakož i nashromážděním zpráv o Turecké republice. Na tyto informace přijal příléhavé právní závěry, které dostatečně odůvodnil v souladu s požadavky ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., jelikož procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 30. srpna 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**